

omladozó templomának, szegényes parókiájának stílszerű „díszletei” közt készülő életnek az értelmét is felvillantja: a nagy művet nem alkotó, de a maga népéért, nyelvéért és lelkiismereti szabadságáért szívósan helytálló értelmiségi erkölcs példáját. E morálban a befejezés szívszorítóan szép elmúláselégijében mintha Szemlér természetlírájának legérettebb vívmányai transzponálódnának a regény formanyelvére. Méltó folytatása *A mirigy esztendeje* két háború közötti történelmiregényirodalmunknak.

LÁNG GUSZTÁV

LIGETI ERIKA: HIPPI